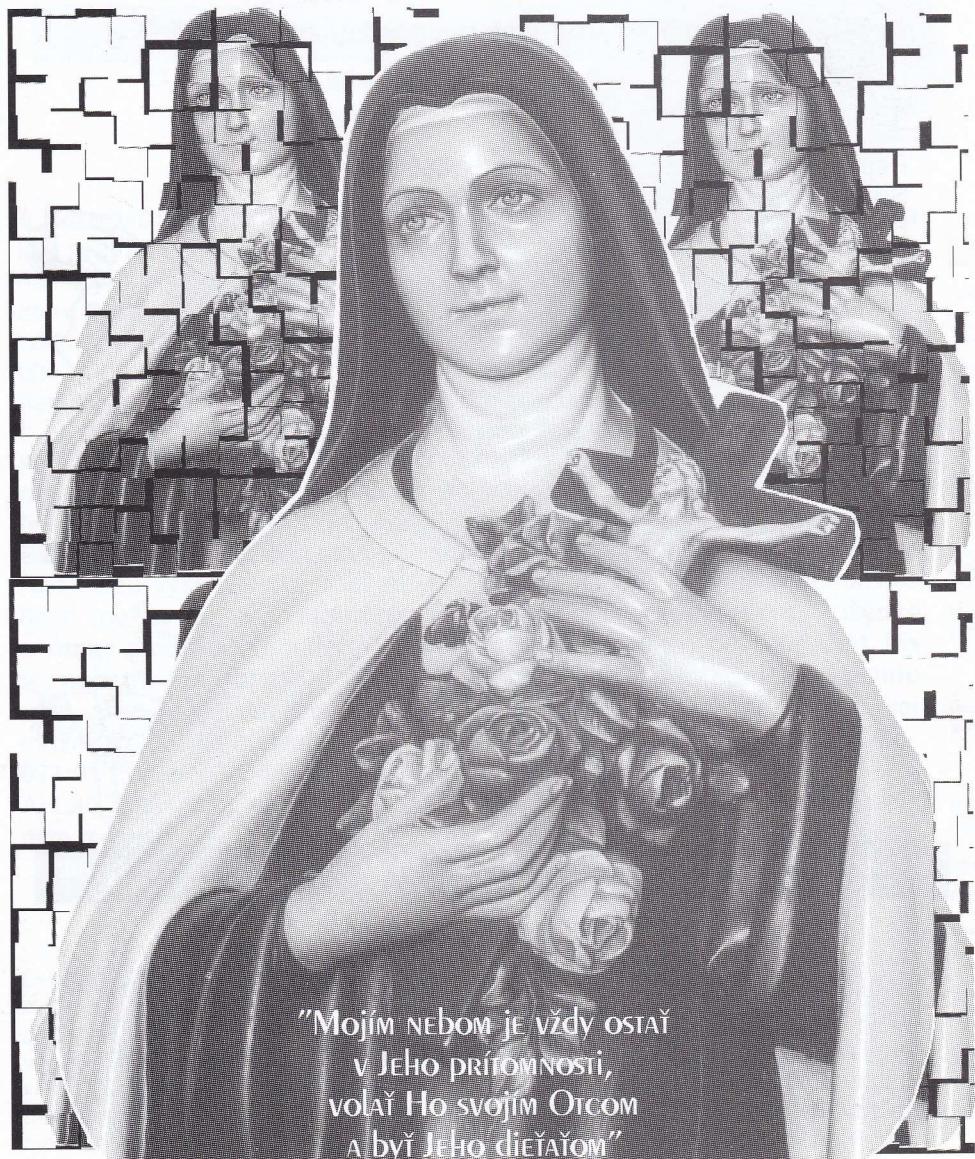

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VII. ČÍSLO 10 OKTÓBER 1999

"Mojím nebom je vždy zostať
v Jeho prítomnosti,
volať Ho svojím Oticom
a byť Jeho dieťaťom"

Tiskárna Liptov

FARSKÁ KRONIKA OD 10. 8. 1999 DO 9. 9. 1999

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Paulína Kotlářová
Silvia Bieliková
Patrik Fajer
Veronika Svitková
Nataly Rajnochová
Daniel Radosa
Barbora Boďová
Milan Gašparovič

Miriam Kobyliaková
Karin Šlenkerová
Farnosť Zapotôčky:
Kristína Milová
Natália Maľová
Patrik Majtényi
Kristína Majtényiová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Miroslav Franko a Renáta Mitická
Branislav Rajecký a Zuzana Štefancová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Mudr. Miroslav Gubka 61r.
Mikuláš Kmoštinec 53r.
Marta Šinká 65r.
Karol Budai 78r.
Vojtech Latečka 56r.
Helena Petláková 56r.

Magdalána Blahová 70r.
Monika Novosadová 81r.
Mical Michalovič 84r.
Vilma Cagáňová 69r.
Alžbeta Borčániová 70r.
Jolana Machová 67r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

Viera bez skutkov je neplodná

Dávajme a nepočítajme pritom.

Jedného dňa nám Pán povie:

“Teraz je rad na mne”

sv. Terezka Ježiškova

V Božej láske nájdeme prameň sily, pomocou ktorej sa i Terezka dopracovala k svätosti. Túžila byť svätoú, a uvedomiac si svoju bezmocnosť prosila Pána, aby on sám bol jej svätošou. Cítila v sebe povolenie byť vojakom, kňazom, apoštolom, mučeníkom, skrátka konala hrdinské skutky. Vybrala si Malú cestu, po ktorej ak chceme aj my kráčať, musíme byť pokorní, chudobní duhom a jednoduchí. Len zabúdaním na seba sa naše skutky milosrdenstva napĺnia a stanú sa kvapkami rosy, zvlažujúcej tento vyprahnutý svet. Ten svet, ktorý potrebuje naše obety, i tie najmenšie, ale konané nezištné a s láskou. Terezka necestovala po cestách zeme, ale cestami ducha modlitieb, mysliac pri tom na záchrannu svojej duše a hlavne duší všetkých bratov a sestier v Kristovi. V ňom sme sa všetci stali misionárimi Jeho lásky a svedkami Slova Božieho, z ktorého nám táto povinnosť aj vyplýva.

Ako môžu vyzeráť naše konkrétné obety pre misie? Vo svojich domácnostach možno nájdete nepotrebné a nepoškodené okuliare, ružence, známky z pohľadníc a listov (opatrne vystrihnuté s 1 cm okrajom), čisté, nepopísané obrázky do modlitebných kničiek, pohľadnice s kvetinovým, alebo detským motívom a použité telefónne karty. Všetky tieto veci môžete poslať na adresu: RÍM. KAT. FARSKÝ ÚRAD, MARIÁNSKA 4, 971 01 PRIEVIDZA, alebo odovzdať v sakristii farského kostola.

Aj toto je spôsob, ako podporiť a pomôcť Misijnému dielu, ktorého duchovným otcom je Sv. Otec Ján Pavol II.

Ján Bednár, dekan

Október to sú misie a ty

Drahí bratia a sestry – je tu október a to je čas, keď nám Katolícka Cirkev pripomína misie a ich nezastupiteľný význam pri šírení Božieho kráľovstva na zemi. Cirkev toto poslanie prijala od Pána Ježiša, ktorý povedal svojim apoštolom: "Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal." (Mt 28, 19 – 20) Preto sme sa rozhodli v našom misijnom farskom klube, že vám ponúkneme možnosť ako sa zapojiť do tohto poslania, ktoré nám zveril Pán Ježiš. Ak ste sa rozhodli pripojiť sa k nám do akcie "OKTÓBER TO SÚ MISIE A TY", tak si pozorne prečítajte nasledujúce riadky:

Každý účastník si zoberie z krabice jednu kartičku, na ktorej je napísané "OKTÓBER

M
O
D
I
B
A
V
D
A
C
I

TO SÚ MISIE A TY – ZAPOJ SA AJ TY”.

Krabice budú umiestené v zadnej časti farského kostola. Na tejto kartičke máte niekoľko možností, z ktorých si podľa vlastného uváženia môžete vybrať to, čo si myslíte, že chcete obetovať Pánu Bohu na misie. V príslušnom riadku uvedte počet – kolkokrát ste vykonali svoj úmysel. Treba však pripomenúť, že nám nejde o preteky, ale o účasť čo najväčšieho počtu veriacich na tomto misijnom diele.

Akcia začína 1. októbra 1999 a končí 31. októbra 1999.

Zber kartičiek sa uskutoční od **1. novembra 1999 do 7. novembra 1999**.

Vyplnené a podpísané kartičky budete vhadzovať do krabičiek s nápisom "OKTÓBER TO SÚ MISIE A TY – ZBER KARTIČIEK", ktoré budú opäť umiestené v zadnej časti farského kostola. Vyzbierané kartičky budú zaslané do centra Pápežských misijných diel v Bratislave.

POD AJ TY ROZSIEVAŤ BOŽIU LÁSKU NA ZEM!!

V mene nášho misijného klubu vám želám veľa sily a vytrvalosti v tejto službe za šírenie Božieho kráľovstva na zemi

brat Peter

Modlitba a viera sú základom prezentácie kresťana katolíka. Deklarovať svoju vieru len krstným listom si mnohí katolíci v duchu predstavujú, že asi urobili všetko. Ved chodíme na veľké sviatky do kostola a keď neprší i v nedelu, alebo si pozrieme sv. omšu v televízore. Veľmi nás prekvapuje, keď v zahraničných reláciach v televízore vidíme, ako svoju vieru prejavujú modlitbami a úctou pred mešitami napríklad mohamadáni, moslimovia, pred oltárikmi budhisti atď. Mnohí bohatí, chudobní, vzdelení, ale i žobráci a bezdomovci sa až k zemi sklárajú pred svojimi svätyniami, bôžikmi a koránom. Čažko si vieme predstaviť a vysvetliť, čo ich inspiруje k tak silnej viere, zbožnosti a oddanosti k bôžikom či modlám, ktorým prejavujú takú oddanosť, ba niekedy i vlastný život.

Vráťme sa však medzi nás a spolu meditujme – čo je viera a modlitba pre nás kresťanov, katolíkov? Čo je príčinou, že veľa ľudí nepočuje, alebo nechce počuť vnútorný hlas svojho ducha? Či už nábožný cit v pretechnizovanej a modernej spoločnosti vymrel? Alebo ten jemný hlas na dne našej duše je zahlušený svetskou vratou a hlukom hudby? Kto sa napríklad len preto modlí, aby sa vyliečil z nejakej organickej choroby až v nemocnici. Modlitba sa len vtedy stáva tvorivou časťou našej povahy, keď sa stane do-

slova našim zvykom, náruživosťou. Preto sa musíme často a úprimne modliť. Podľa Epiktetosa "musíš viac raz myslieť na Boha, než kolko raz vydýchneš". Je nemožnosťou raz sa pomodliť ráno a potom cez deň sa správať ako surovec a barbar, vzdialený nekonečne ďaleko od Boha. Celé naše správanie má byť vedené modlitbou. V tom zmysle sa modlitba stáva životosprávou a životnou formou. Kvalita modlitby ostane vždy nepoznatelná, lebo nepoznáme prostriedky na meraňie schopnosti veriť a milovať. Životospráva modliaceho človeka nám môže dať vysvetlenie o kvalite modlitby, ktorú vysiela k Bohu. Chatrná modlitba, ktorá je vlastne len mechanickým odriekaním určitých formúl bez hľbky, má nesporne účinok i na povahu človeka, ktorý sa modlí. Ak sa naša modlitba stane vžitým zvykom a ak je vrúcna, jej účinok je zjavne pozorovateľný: akoby sa na dne nášho vedomia zapálil plameň, čo pocítme až na dne našej podstaty. Trpiaci človek po usilovanom hľadaní nájde cieľ a dôvod svojho utrpenia. Keď sa niekomu zveríme so svojimi ľažkosťami pocítme, akoby sa časť z nich prenesla na neho a on nám pomôže, lebo nás miluje a my mu dôverujeme. Slovom svoje bolesti odovzdávame vo svojej modlitbe nebeskému Otcovi a istotne sa nám uláví.

Životy svätých svedčia o mnohých zázrakoch. Kto prosí, býva vypočutý a kto klope, tomu sa otvorí.

Emil Očkáň

NA SLOVÍČKO S NAŠIM NOVÝM KAPLÁNOM NORBERTOM ĎURDÍKOM

Pán kaplán, prosili by sme vás o krátke zhrnutie vášho života a čo sa v ňom za posledný rok zmenilo

Na podobnú otázku som odpovedal do tohto časopisu ešte ako diakon. Aspoň pre informáciu to zhŕniem. Vyrastal som v Partizánskom, časť Šimonovany, kde som sa aj narodil. Mám štyroch súrodencov, s ktorými sme brázdili Šimonovianske vršky. Tá najpodstatnejšia zmena v mojom živote, o ktorej som ešte minule nemohol písat, nastala 19. Júna 1999, kedy ma Mons. Rudolf Baláž spolu so 14 – timi spolužiacmi vysvätil na kňaza.

Začali ste vyvíjať aktivitu v kruhu mladých, na čom chcete hlavne stavat?

Uvedomujem si, že akákoľvek aktivita medzi mladými je náročná. Vyžaduje si to totiž celého človeka s jeho úprimnosťou v hľadaní pravdy. Chcem stavať práve na tomto úprimnom hľadaní pravdy, ktoré je vlastné každému mladému človeku. Je to hľadanie pravdy o sebe, o Bohu, a o spo!očnosti.

Spievali ste spolu so Skalkáčmi; neuvažovali ste spievať aj v niektorom z našich zborov?

Veľmi rád by som spieval v niektorom z Prievidzských mládežníckych zborov. Toto mi však nedovoľujú moje povinnosti a nedisponujem ani nejakým veľkým hudobným talentom. Aj napriek tomu sa budem snažiť občas na niektorom z nácvikov ukázať.

Ste tu len tri mesiace, ale aj tak by nás zaujímalо, čo pozitívne a čo negatívne ste si všimli na Prievidzi z pohľadu kaplána za túto krátku dobu?

Prievidza je poznačená silnou vlnou pristáhovalectva a ateizácie. Toto sa odráža aj na postoji k životu a na vzťahu k náboženstvu. Je tu však aj mnoho ľudí, ktorí to so svojou vierou myslia vázne a úprimne. Tí dávajú zmysel kňazskej službe, aj keď sa nemožno uspokojiť iba s takouto pohodlnou pastoráciou medzi už nábožensky založenými.

Za rozhovor ďakuje Branislav Bullo

INCARNATIONIS MYSTERIUM

BULA, KTOROU SA VYHLASUJE VEĽKÉ JUBILEUM ROKU 2000 (10. časť)

Hriech má totiž pre svoj charakter urážky Božej svätosti a spravodlivosti, ako aj odmietnutia osobného piateľstva, ktoré Boh prechováva k človeku, dvojaký dôsledok. V prvom rade ak je smrtelný- prináša prerušenie spoločenstva s Bohom a v dôsledku toho vylúčenie z účasti na večnom živote. Kajúcemu hriešníkovi však Boh vo svojom milosrdenstve udeľuje odpustenie t'ažkého hriechu i odpustenie "večného trestu", ktorý z neho vyplýva. V druhom rade "každý hriech, aj všedný, vyvoláva nezdravú naviazanosť na stvorenia, ktorá potrebuje očistenie či už tu dole, alebo po smrti, v stave nazvanom očistec. Toto očistenie oslobodzuje od takzvaného "časného trestu za hriech", ktorého odpustením sa odstraňuje to, čo prekáža plnému spoločenstvu s Bohom a bratmi. Z druhej strany zjavenie učí, že kresťan na svojej ceste obrátenia nie je sám. V Kristovi a skrue Krista sa jeho život tajomným zväzkom spája so životom všetkých ostatných kresťanov v nadprirodenej jednote tajomného Tela. Medzi veriacimi sa tým uskutočňuje obdivuhodná výmena duchovných hodnôt, v sile ktorej svätosť jedného osoží aj ostatným, a to oveľa viac, ako – v opačnom prípade- hriech jedného spôsobuje škodu ostatným. Existujú osoby, ktoré nechávajú za sebou akýsi prebytok lásky, znášaného utrpenia, čistoty a pravdy, ktorý zahŕňa a podporuje ostatných. Je to skutočnosť "zastupníctva", na ktorom spočíva celé Kristovo tajomstvo. Jeho prehojná láska nás všetkých zachraňuje. Napriek tomu je súčasťou veľkosti Kristovej lásky, že nás nenecháva v stave pasívnych adresátov ale nás zapája do svojho spásenosného diela, osobitne do svojho utrpenia. Hovorí to známy úryvok listu Kolosanom: "Na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev." (1,24) Táto hlboká skutočnosť je obdivuhodne vyjadrená aj v tom úseku Zjavenia svätého Jána, v ktorej sa opisuje Cirkev ako nevesta, oblečená do jednoduchého obleku z bieleho ľanového plátna, z čistého skvúceho kmentu. A svätý Ján píše: "Ten kment sú spravodlivé skutky svätých." (Zj 19,8) V živote svätých sa totiž tká skvúci kment, ktorý je odevom večnosti. Všetko pochádza od Krista, ale kedže my patríme jemu, aj to čo je naše, stáva sa jeho a nadobúda ozdravujúcu silu. Na toto sa myslí, keď sa hovorí o "poklade Cirkvi", ktorým sú dobré skutky svätých. Modlit' sa o dosiahnutie odpustkov znamená vojsť do tohto duchovného spoločenstva, a tým sa úplne otvoriť ostatným. Ani v duchovnej sfére totiž nikto nežije pre seba samého. A spásenosná starostlivosť o spásu vlastnej duše sa oslobodzuje od strachu a egoizmu, len keď sa stane starosťou aj o spásu druhých. To je skutočnosť spoločenstva svätých, tajomstvo "zástupnej skutočnosti" modlitby ako cesty zjednotenia s Kristom a s jeho svätými. On nás vezme k sebe, aby sme spolu s ním utkali snehobiele rúcho nového ľudstva, rúcho zo skvúceho kmentu Kristovej nevesty. Táto náuka o odpustkoch teda v prvom rade učí, "aké je zlé a trpké, opustiť Pána Boha (Por. Jer 2,19) Veriaci totiž, keď získavajú odpustky, chápú, že vlastnými silami by neboli schopný napraviť zlo, ktoré hriechom spôsobili sebe samým i celému spoločenstvu, a pre-

to ich to povzbudzuje k spásonosným úkonom pokory". Pravda o spoločenstve svätých, ktoré spája veriacich s Kristom i navzájom, nám okrem toho hovorí, ako veľmi môže každý pomôcť druhým, živým alebo mŕtvym, aby sme boli vždy dôvernejšie spojení s nebeským Otcom. Opierajúc sa o tieto doktrinálne dôvody a tlmočiac materské zmýšľanie Cirkvi, ustanovujem, aby všetci veriaci, patrične pripravení, mohli v priebehu celého Jubilea hojne užívať dar odpustkov podľa smerníc, ktoré sa pripájajú k tejto buli.

Joannes Paulus M^{II}

Joannes Paulus M II

Pokračovanie v budúcom čísle

Talian sko trikrát sláva

V tú augustovú sobotu 21. 8. 1999 o 5⁰⁰ hod ráno sa z parkoviska oproti farskému úradu ozývala nezvyčajná vrava. Tentokrát to však neboli žiadni výtržníci, ale skupinka prevažne mladých so sestričkami a p. dekanom, ktorí mali pred sebou veľkú púť a cieľ navštíviť talianske pútnické miesta.

Na veľké prekvapenie nás všetkých (a hlavne pána dekana) sa nám podarilo to nesmierne množstvo tašiek, ruksakov, škatúl, cestovných chladničiek a spacákov naložiť za 15 min. a náš autobus za hlasného pokriku a tleskania okolostojacích kamarátov s transparentmi opustil Prievidzu.

V autobuse sme sa všetci veľmi rýchlo spoznali a v prvý deň nám bolo jasné, že aj napriek určitým vekovým rozdielom sa tu zišla výborná partia.

Prvá zastávka – Viedeň: prezreli sme si materinský dom našich sestričiek Kongregácie Dcér Božskej Láske, ktorý založila Františka Lechnerová v roku 1868, ku ktorému patrí aj útul-

ná materská škôlka. Posilnili sme sa duchovne pri svätej omši v kostole kláštora a telesne fantastickým občerstvením, ktoré nám pripravili sestričky. Potom sme si prezreli záhrady patriace k Belvederu, Stephans – dom a kultúrne pamiatky v centre Viedne, boli sme na vrchu Kalenberg, odkiaľ je nádherný výhľad na celé mesto a večer sme pokračovali v našom putovaní.

Náš veľký obdiv a vdaka patrí dp. Dubovskému, ktorý emigroval zo Slovenska pred 20 rokmi a teraz pôsobí vo farnosti našich sestričiek vo Viedni a Janke Vankovej, ktorí nám robili celý deň tlmočníkov a sprievodcov.

Po prvej noci, strávenej v autobuse, sme sa v nedeľu 22. 8. o 8⁰⁰ hod. ocitli v Benátkach. Venezia so svojou Bazilikou sv. Marka na námestí sv. Marka, kde sme o 9⁰⁰ hod. videli vztyčovanie 3 zástav (Benátskej, Talianiskej a zástavy Európskej únie), v nás zanechala krásne spomienky. Neza-

budnuteľnou bodkou za týmto mestom bola plavba výletnou lodou, ktorá celá patrila vďaka p. dekanovi len a len nám. Pri odchode nám bolo za Benátkami trocha smutno, ale väčšina z nás už bola v myšlienkach pri Jadranskom mori, ktoré ked' sa stalo

skutočnosťou, mnohí sa v ňom kúpali celé 2 hodiny. Ešte v ten istý deň sme navštívili 2 mestá. Prvú Padovu a v nej chrámy sv. Justíny a sv. Antona. Druhé mesto bola Vincenza, kde nás okrem usmiateho Marcella Puváka (rodáka z Prievidze) čakalo aj štredé občerstvenie v podobe melónov, sladkostí a malinoviek.

Druhá noc v autobuse priniesla so sebou aj nejakú tú hodinu spánku a v pondelok ráno (23. 8.) sme niektorí ospalí, iní takmer svieži vošli do chrámu Panny Márie v Lorette. Čierna socha Madonny z ebenového dreva, či 9 kaplniek – každá zasvätená inej

krajine a charakteristicky vyzdobená (v slovanskej nechýbali obrazy slovanských vierožvestcov sv. Cyrila a sv. Metoda), prebrali aj tých najväčších spachtošov. Mali sme veľké šťastie na pátra Jureka z Poľska, ktorý nás previedol ceľým chrámom a hu-

morne oboznámiel s jeho dejinami. Najväčším zážitkom však bola sv. omša priamo v domčeku Panny Márie vo vnútri chrámu, ktorý podľa legendy prenesli priamo z Nazareta anjeli. V skutočnosti však bolo niekoľko kamenejov z domčeka Panny Márie z Nazareta prinesených počas križiackych výprav ako dar do Talianska a zvyšok je dostavaný. Z Loretta smeroval náš autobus do Assisi – do baziliky sv. Františka a baziliky P. Márie Anjelskej, kde sme sa v tichosti pomodlili na mieste skonania sv. Františka. Vo večerných hodinách sme dorazili unavení z horúčav a cesty do vysnívaného kempingu Roman River s bazénom na okraji Ríma a na počesť príchodu zaznelo v autobuse: "Sláva, sláva, sláva!" Ako sme hned zistili, neočakával nás žiadnen štvorhviezdičkový hotel, ale skromné chatky s poschodovými posteľami a jedna dvojplatnička pre 45 ľudí. Nebol to žiadnen prepych, ale po dvoch nociah, stravených v autobuse sme s radosťou vystreli svoje kosti na kempingovej posteľi. Ada

TÉMY DUCHOVNEJ OBNOVY (Október)

"Boh ich stvoril na svoj obraz, muža a ženu ich stvoril a požehnal ich."
(Gn 1, 27 – 28)

- » VI. A IX. Prikázanie Desatora KKC 2331 – 2400; 2514 – 2533
Uskutočňovanie obrátenia vo vzťahu medzi mužmi a ženami; šíriť správne názory a vydávať dobrý príklad v tejto oblasti.

Kultúra:

- » Rozvoj osobného duchovného života (modlitba, meditácia, sputovanie svedomia, náboženské vzdelávanie). Odmietanie nekultúrnych prejavov neúcty voči človeku, násilia a nemravnosti v literatúre a v masmédiach.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Misijný:

- » Aby všetci pokrstení pochopili blížiace sa jubileum ako výzvu k misijnej spolupráci s dielom šírenia viery.

Všeobecný:

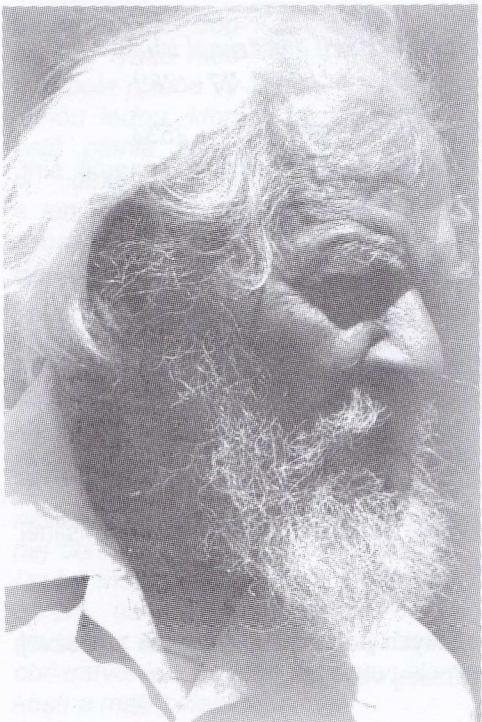
- » Aby sa profesori a študenti katolíckych univerzít angažovali za rozvoj kultúry preniknutej svetlom kresťanskej viery.

MODLITBA V STAROBRE OD FRANTIŠKA SALESKÉHO

Pane, Ty vieš lepšie ako ja, že zo dňa na deň starnem a jedného dňa budem starý. Chráň ma pred myšlienkovou, že musím pri každej príležitosti a ku každej téme niečo povedať. Zbav ma veľkej snahy chcieť dávať do poriadku záležitosť druhých ľudí. Nauč ma, aby som bol odvážny a ochotný pomáhať, ale aby som pri tom nevítal a nerozskazoval. Nauč ma, aby som dokázal mlčky znášať svoje choroby a ťažkosti. Pribúda ich a vôľa o nich hovoriť rok čo rok rastie. Neutrífam si prosiť, aby si mi dal dar s radosťou počúvať druhých, keď opisujú svoje choroby, ale nauč ma trpeživo ich znášať. Tiež sa neodvažujem prosiť o lepšiu pamäť, ale len o trochu väčšiu skromnosť a menšiu istotu, keď sa moja pamäť nezhoduje s ich pamäťou. Nauč ma tej obdivuhodnej múdrosti, vedieť sa tiež myliť. Pomôž mi, aby som bol, ako je to len možné, láskavý. Starý mrzút je korunné dielo diabla. Nauč ma u iných odhalovať nečakané schopnosti

a daj mi krásny dar, aby som tiež dokázal zmieniť sa o nich. Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechcem sa sťažovať, ale Tebe, Pane, to hovorím, že sa bojím staroby. Je mi tak, ako keby som sa musel rozlúčiť, nemôžem zastaviť čas. Cítim, ako zo dňa na deň strácam silu a prichádzam o bývalú krásu. Bol som pyšný na to, že sa stále môžem merať s mladými. Teraz cítim a uznávam, že už nie som toho schopný. Bol by som smiešny, keby som sa o to pokúšal. Ale Ty, Pane hovoríš: "Kto verí vo mňa, tomu narastú krídla, ako orlovi." Daj môjmu srdcu silu, aby som prijal život tak, ako ho Ty riadiš. Nie mrzutý, nie lútostivo, nie so skleslou náladou, nie ako odchádzajúci, ale ako vďačný, pripravený ku všetkému, k čomu ma Ty ešte povoláš. A k tomu mi daj všetku silu srdca.

Amen

Bud' vôle tvoja

Denne sa v modlitbe Pána modlíme:... bud' vôle tvoja ako v nebi, tak i na zemi..., ale túto prosbu vo svojom živote nie vždy dokážeme aj plniť, žiť. Čažko sa nám to realizuje najmä vtedy, keď naše plány boli iné ako Božia vôle a tá sa vari najťažšie prijíma v utrpení a v chorobe. Chcela by som vám vysvetliť, ako som prijala oznamenie lekára, že mám zhubný nádor a treba ho operovať. Správu som prijala s pokojom tak, ako sa to denne modlím v Otčenáši. Mala som obavy ako túto skutočnosť prijmú moji dra-

hí. Keď videli môj pokoj zdalo sa, že aj oni sú pokojní. Môj prvý kontakt s lekárom, ktorý ma mal operovať, bol v takej atmosfére, že sme si hned porozumeli. Aj on je veriaci, úplne som mu dôverovala a prosila som ho, aby mi vždy povedal celú pravdu. To aj dodržal.

Po dvoch týždňoch v nemocnici bola nutná aj druhá operácia. Počas môjho domáceho ošetrenia prichádzal ku mne náš pán kaplán a prinášal mi "posilu" - Pána Ježiša. Pred druhou operáciou mi udelil sviatost' po-

mazania chorých. Takto "vyzbrojená" som išla na druhú operáciu, s veľkou odovzdanosťou do božej vôle. V nemocnici vidí človek veľa utrpenia. Jednou z mojich spolupacientiek bola 84- ročná starká. Veľmi trpela, mala prelezaniny, dostávala len infúzie, nič nejedla. Raz si tak zavzdychala, že keď príde domov kúpi otravu a skončí svoj život. Vtedy som jej okrem iného povedala, že Boh ju má rád, keď jej teraz dáva také trápeňie. Rozhodla som sa že najblížšiu svätú omšu obetujem za ňu. Aké bolo moje prekvapenie radostné, keď potom s pokojom povedala, že by bola rada, keby si ju Pán Boh povolal. O týždeň po mojom odchode skutočne odišla do večnosti.

Nemocnica dáva mnoho príležitostí konat' skutky milosrdensťa. Moje pobytmi to vo veľkej miere poskytli – či už pacientkam na izbe, alebo tým, ktoré čakali na operáciu. Pri mojom dlhodobejšom pobete na rádioterapii som mala veľmi chorú spolupacientku. Pomáhala som jej, no neskôr som zistila, že nerobím dobre, keď jej vo všetkom pomáham. Uvedomila si to neskôr aj ona a keď videla, ako ja vyšívam, požiadala ma, aby som ju to naučila. Zistila som,

že na susedných izbách sú pacientky, ktoré chodili na svätú omšu. Dodobili sme sa, že každý večer sa na našej izbe pomodlíme svätý ruženec. Vždy, keď prišla nová pacientka na oddelenie, zistovala som, či je veriacia a či sa k nám v modlitbe pridá. Ak to bola pacientka, ktorá musela ležať, šli sme k nej a modlili sme sa s ňou. Keď som po skončení rádioterapie odišla domov, po týždni som telefonovala bývalým spolupacientkam. Veľmi som sa potešila, keď mi povedali, že sa práve domodlili svätý ruženec. Moja boľavá spolupacientka medzitým ochrnula. V katolíckych novinách som sa dočítala, že v decembri skonala a my sme ešte v septembri boli spolu. Na našom oddelení za jeden a pol mesiaca umreli šiesti pacienti. Naše večerné sväté ruženice sme obetovali za trpiacich, umierajúcich a duše v očistci. Sila modlitby, prednášaná s dôverou a odovzdanosťou do Božej vôle je veľká. Za môjho pobytu v nemocnici som to veľmi cítila, veď na mňa v modlitbách tolkí mysleli... a ja myslím na tých "mojich" lekárov, aby ich Pán Boh požehnával.

Mária zo Žiaru n / Hr.

Slovenské pútnické miesto

O rekatolizácii Hornej Nitry v 17. storočí sa zaslúžila rodina Pálffyovcov, nových vlastníkov bojnického domínia, s pomocou rehole jezuitov a hlavne piaristov. Vdova Františka Pálffy Quenin de Belasi po predchádzajúcej konverzii mnohých Prievidžanov ku katolicizmu mariánsky kostol vrátila katolíkom a dňa

15. augusta 1660 na sviatok Nanebovzatia Panny Márie bol tento kostol znova vyvätený za veľkej účasti veriacich z celej Hornej Nitry, čím demonstrovali svoj ná-

vrat do lona katolíckej Cirkvi. Tako bola založená tradícia výročných mariánskych púti. Po definitívnom ukončení rekatolizačného procesu v Prievidzi a po navrátení aj farského kostola katolíkom slúžil mariánsky kostol už len ako pútnický a cintorínsky chrám, lebo cintorín pri farskom kostole bol zrušený a pochovávalo sa len pri mariánskom. Hroby zakryli základy niekdajšieho hradu i karmelitánskeho kláštora. Za Tökölyho povstania, keď v septembri v r. 1678 kurucké vojsko zmenilo Prievidzu na popol, skaze prepadol aj farský kostol. Mariánsky kostol sice nezhorrel, ale rabujúci žoldnier zhabali z neho všetko cenné a zvyšok zariadenia zničili tak, že kostol zostal niekoľko rokov v nepoužiteľnom stave. Z pôvodného krásneho gotického zariadenia zostala len socha Panny Márie a rozbité tabule krídlového hlavného oltára. K reštaurácii mariánskeho kostola sa mohlo pristúpiť až po vyhnáni Turkov z Uhorska koncom 17. a začiatkom 18. Storočia. Historia domus spomína, že v roku 1698 richtár Skatsányi zakúpil do tohto kostola nový orgán. Bočný orgán sv. Márie Magdalény daroval v roku 1718 Imrich Citko. V roku 1767 väčšiu zmenu kostola znamenala príprava bočnej kaplnky sv. Michala, ktorú inicioval a financoval Zachariáš Jucha. Zubu času však neodolával ani interiér ani exteriér kostola a tak boli nutné občasné reštaurátorské zásahy aj nadálej. Sú doložené svedectvá o obnovovacích prácach v rokoch 1812 a 1894, ďalej v roku 1941, keď bola opravená ohrada okolo kostola, v roku 1953 bola opravená kaplnka a strecha kostola, rok 1956 priniesol obnovenie vonkajšej fasády.

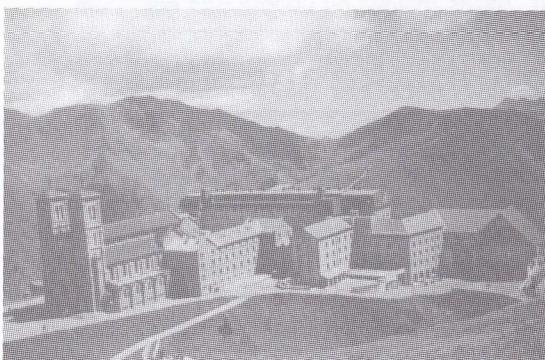
Ing. Ján Farbiak (Pokračovanie v budúcom čísle.)

SPLNENÁ TÚŽBA

Pred rokom som v článku "Pút' k matke" pri opise krátkeho, iba dvojho-

dinového pobytu u pläčúcej Matky v La Salette, prezradil túžbu znova sa na toto prekrásne pútnické miesto vrátiť a dlhšie tu pobudnúť. Mária splnila túto moju túžbu presne o rok. Bol som pri nej poldruha dňa. Bolo to čosi nádherné, pre dušu po-vznášajúce. Takto to zhodnotili všetci účastníci tohoročnej púte. Našu deväťdňovú pút' La Salett – Lurdy organizovali misionári Saletíni z Chrenovca v spolupráci s cestovnou kanceláriou Pribina z Ilavy. Spolu so mnou putovalo z Prievidze štrnásť pútnikov. Naj-

väčšiu skupinu tvorili účastníci z Chrenovskej farnosti a niekoľki pribudli na trase našej púte – poslední v Bratislave.

Vyrazili sme v piatok 18. júla 1999 vo večerných hodinách. Trasa púte viedla cez Padovu a Turín do La Salette a odtiaľ potom do Lúrd. Prvou zastávkou po nočnej jazde v sobotu predpoludním bolo miesto Padova. Cestou do baziliky sv. Antona sme si pozreli časť mesta. Potom nasledovala naša sv. omša v bočnej kaplnke baziliky, po nej jej prehliadka a modlitba pri hrobe sv. Antona. Ďalej sme pokračovali do Turína, kde sme navštívili Turínske plátno, baziliku Panny Márie Pomocnice kresťanov a ubytovali sa u saleziánov.

V nedelu ráno po prehliadke baziliky a modlitbách sme pokračovali v ceste do La Salette, prvej dôležitej zastávky našej púte. Nádherný pohľad z nášho autobusu pri výstupe do 188 m výšky 14 km dlhou cestou serpentínam a napokon vytúžený pohľad na baziliku Panny Márie La Saletteskej. Na miesto sme prišli o 14 hodine za krásneho, ale trochu chladnejšieho počasia. Ubytovanie bolo o dve hodiny neskôr a tak sme si vyložili svoje veci do osobitnej miestnosti a šli sme pozdraviť Pannu Máriu

do baziliky. Ďakovali sme jej za šťastnú cestu na toto milostivé miesto. Nasledovala sv. omša, ktorú celebroval náš duchovný sprievodca otec Wieslav z Chrenovca spolu so svojím spolubratom saletínom z Poľska, ktorý výborne rozpráva po česky a pôsobí tu v La Salette. Ubytovanie, občerstvenie a šli sme na Eucharistickú procesiu na kľukatú cestičku v blízkosti baziliky. Nádherný a dojímavý pohľad na sprievod so Spasiteľom a napo-

kon požehnanie. Na spoločnej večeri vo veľkej, peknej jedálni je nás veľa, rôzne národnosti, farba pleti, ale jedno máme spoločné : lásku k Matke a jej Synovi, nášmu Pánovi. Odráža sa to všade, v bazilike, v spoločenských miestnostiach, vonku pri studničke, či pri soche Panny Márie.

Ján Malik - Autor textu a foto (La Salette)
(pokračovanie nabudúce)

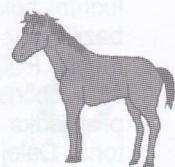
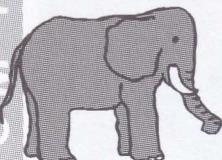
Ahoj, kamaráti!

Máme veľkú radosť, že ste nám do redakcie poslali mená zvieratiek, ktoré ste v lete stretli buď v ZOO v Bojniciach, alebo u starých rodičov, či na dovolenkách s maminou a ocinom. Stačí sa na prechádzke pozerať vokol seba a zistíme, že svet je plný Božieho stvorenstva. Z vašich listov sa vysypala rôzna zverina, vtáctvo, ryby, plazy a hmyz. Všetky sme ich zozbierali a pričílili v našej **BARTOLOMEJSKEJ ZOO**. Tu je ich zoznam: *medvede, opice, slony, kačice, ryby, raky, bociany, orly, sokoly, lastovičky, psy, mačky, kuriatka, kohút, sliepky, kravičky, ovce, koníky, had, zajace, veverička, myšky, motýle, včely, mravce, osy, komáre, mušky, lúčne koníky, cvrčky, vážky, netopier, slimáky, daniel, srny, jelene, líška, potkan, húsenice, vrabce, holuby, drozdy, sýkorka, andulka, jašterice, žaby, dážďovky, prasiatko*. To je ale zvierat! Aká obrovská musela byť Noemova archa, keď chcel zachrániť z každého druhu páru!

Pre vás máme pripravenú ďalšiu úlohu. Napište nám správnu odpoveď na otázku: Na akom zvieratku putovala Mária s Jozefom do Betlehema?

A – kôň B – ťava C – osol Správnu odpoveď nám pošlite, alebo vhodte do schránky vo farskom kostole do 22. októbra 1999. Jedného z riešiteľov úlohy vylosujeme a odmeníme. Za minulý mesiac odmena poputuje súrodencom – Janke, Martinke, Lukášovi a Matúšovi Palayovým.

Maja

Ahoj, decká!

Prázdiny skončili, škola je už v plnom prúde a vy na ňu chcete aspoň na chvíľu zabudnúť?

Tak potom je tu práve pre vás eRko (HKSD – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí). Viete, čo to vlastne znamená? Skrátený názov eRko je odvodený od písma R. Preto R, lebo je prvým písmenom slova RADOSŤ a je začiatočným písmenom názvu detského časopisu REBRÍK, ktorý vydáva HKSD. Organizácia eRko pracuje s deťmi, ktoré sa spolu so svojimi vedúcimi stretávajú v skupinkách

počas celého roka. Na stretnátkach sa hrajú, spievajú, tancujú a hlavne spoznávajú život Ježiša Krista. Prostredníctvom Biblie a rôznych zaujímavých príbehov sa deti učia navzájom tolerovať a pomáhať si jeden druhému. Spolu podnikajú rôzne výlety a akcie, na ktorých spoznávajú prírodu a hlavne veľkosť Bozej lásky, ktorá ich denno – denne obklopuje. Odmenou za celoročnú vytrvalosť je spoločný tábor cez letné prázdniny. Tak čo, pozdáva sa vám eRko? Ak áno, spolu začneme. Tešíme sa na vás!

Danka a Baňka

ZAČÍNAME S BOŽOU POMOCOU A S ÚSMEVOM SLNIEČKA

NOVINKY

Z

PIARISTICKÝCH

ŠKÔL

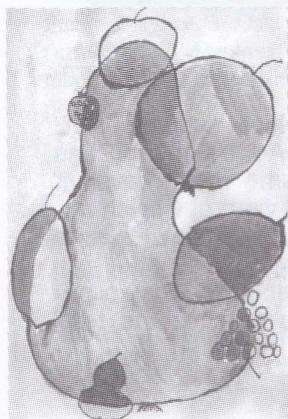
Prvý deň v novom školskom roku bol znova výnimočný a veľmi slávnostný. Všetci žiaci, študenti, ich učitelia a profesori sa spoločne stretli v nádhernom prostredí Piaristického kláštora na sv. omši, ktorú celebroval Páter Pavol Kollár, rektor našej školy. Túto nádhernú atmosféru okrášľoval detský spevácky zbor Rosnička. Spevom, slovom i modlitbou sme si všetci vyprosovali veľa síl a darov Ducha Svätého do našej práce, ktorá nás čaká.

Piaristické gymnázium bude v tomto školskom roku navštevovať 110 študentov, ktorí v súčasnosti tvoria celý prvý stupeň osemročného gymnázia.

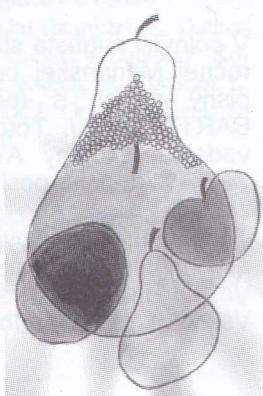
Všetci – od prváčikov až po najvyššie ročníky sa budú snažiť spoločne pracovať tak, aby urobili radosť Bohu, rodičom, sebe i škole a dokázali tým, že sú kresťania – deti Božie.

Už na druhý deň čakalo deti oboch našich škôl obrovské prekvapenie. Prišlo nás všetkých navštíviť a potešiť "SLNIEČKO" - zosobnené Pátom Jánom Lichtnerom. Pripravil pre svoje milované deti knižku rozprávok – "Slniečko rozpráva deťom." bola to veľká slávnosť, ktorú sledovala aj školská televízia Žabka. Malí i veľkí mali možnosť stretnúť sa a porozprávať so svojím rozprávkárom. Janko Šovčík zo 4. B triedy nám majstrovsky prednesol jednu z dvadsiatich štyroch rozprávočiek. Tie ostatné si budú môcť deti prečítať v knižke sami, lebo Páter Ján ju ako darček pravil každému.

SBožou pomocou, za finančnej podpory Rehole Piaristov, ochoty a obetavej práce mnohých rodičov sme otvorili ďalšie priestory pre základnú školu. Náš DOM – domov rastie v láske, zviditeľnenej všetkými ľuďmi, ktorí nám neustále pomáhajú. Vďaka ti, Pane za nich a za ich pevnú vieru.

So začiatkom školského roka odlietajú lastovičky a prichádza jeseň. Terka a Ivanka zo 4. A tr. vám nakreslili plody – maškrty, ktoré nám jeseň daruje.

RUBRIKA MLADÝCH

*Lúček nádeje***Milí kamaráti!**

Trochu ma mrzí, že ste sa nezapojili do našej prázdninovej súťaže o najkrajší prázdninový zážitok. Dostali sme len jeden list, ktorý je pekný a prišiel zo Žarnovice od Evky Holej. Ponúkame vám ho v trochu skrátenej verzii.

Ahoj!

Volám sa Eva, mám 14 rokov a bývam o Žarnovici.

Začiatkom prázdnín k nám prišiel nový knieža – Erich Ruttkay. Mňa osobne prekoopíl tým, že na jednej so omší prečítal oznam, organizuje výlet do Prievidze. Prekoopilo ma to preto, lebo sa s mládežou neslibol ani poriadne zoznámiť a už mal naplánovaný výlet. Ten bol od 31. júla do 2. augusta. Fisla tam prevažne mládež a všetci sme si perfektne rozumeli. Ubytovať sme sa v Piaristickej škole a bned' sme aj šli na Bojnicky kalóriu. Na druhý deň sme boli na nedelnej so omší v kostole kláštora piaristov, bned' vedľa školy. Je nádberňaj. Poobede sme sa vybrali do Bojnicksého zámku a do ZOO. Každý večer a ráno sme mali zamyslenia v kaplnke školy a spoločne sme si zaspievali.

U poslednej deň sme sa rozbodli zdolať Vláčnik. Pridali sa k nám aj mladí z Prievidze. Výstup sme na vrchole oslavili so omšou.

Boli to tri nádberné dni s priateľmi, ale blaone s Pánom Ježišom. Vraoile si možno, len tri dni, ale pre mňa to bol zážitok, na ktorý len tak ľabko nezabudnem.

P.S. Váš časopis sme dostali v jednom z kostolov. Bol veľmi pekný.

Eva Holá

Čo poviete, zažila pekné dni naša kamarátka Evka v Prievidzi? Nabudúce, keď niekam zavítate, nezabudnite mi o tom napísat!

*Braňa Bullo***Mladí z Prievidze po roku opäť na turné**

V polovici augusta ste mohli na toho- a účinkujúcich odmenili vždy úprim-ročnej Mariánskej púti vidieť životo- ným potleskom.

pisný príbeh s rockovou hudbou V mene divadelnej skupiny AVE BARTOLOMEJ. Toto vystúpenie di- a hudobnej SPRAY d'akujem Pánu vadelnej skupiny AVE a hudobnej Bohu za to, že sme mohli navštíviť SPRAY nebolo posledné. Hned' na bratov a sestry vo viere aj v iných far-začiatku školského roka zavítali do nostiach a obohatiť ich tým, čo sme Topoľčian, časť Tovarníky. Tak ako s Božou pomocou vytvorili.

aj v minulom roku navštívili aj Hornú BARTOLOMEJ neboli posledným prí- Ves a turné uzatvárala Žarnovica. behom. Najbližšie sa môžeme tešiť Všetkým sa dej príbehu veľmi páčil na...?

POD FARSKÝM MIKROSKOPOM

SPOZNÁVALI BOHA V PRÍRODE

Tieto prázdniny boli menej slnečné ako po iné roky, ale aj tak si mladí z našej farnosti našli vhodný čas na pobyt v prírode. Či to bola Bralová skala, Kľak, Rokoš, alebo iné vrcholy z nášho okolia, vždy sa naši mladí snažili v nich spoznať veľké Božie diela. Nechýbali v tomto prázdninovom čase ani cyklotúry ani iné výlety.

Ak si mladý a chodíš do kostola, pridaj sa k nám, budeme spolu spoznávať Boha v piateľoch a v prírode. Po sv. omšiach sa pred kostolom môžeš dozvedieť podrobnejšie informácie o najbližších akciách mladých priamo od nich. Každý bude srdečne vítaný.

Braňo Bullo

V kaplnke Bojnického zámku bola **21. septembra** už tradičná mládežnícka sv. omša. Chýbal si na tomto našom stretnutí s Eucharistickým Kristom? Ďalšiu šancu máš **19. októbra 1999 o 18⁰⁰ hod.** Radi sa s tebou stretneme a budeme spolu chváliť a ďakovať Bohu.

Prvý septembrový víkend sa uskutočnili tradičné turnaje sv. Jozefa Kalazanského – vo volejbale dievčat (5. Ročník) a futbale (6. Ročník). V oboch získali premiérové víťazstvá družstvá BARTOLOOMEJA.

Výsledky – volejbal: Bartolomej – Oslany 2:1 (23:25,25:17,15:7), Scholae Piae – Oslany 2:0 (25:23,25:23), Bartolomej – Scholae Piae – Oslany 2:0 (25:17,25:22), Oslany – Bartolomej 1:2 (25:20,7:25,9:15), Oslany – Scholae Piae 0:2 (17:25,10:25), Scholae Piae – Bartolomej 1:2 (27:25,21:25,13:15). Poradie: 1. Bartolomej – 4 výhry, 2. Scholae Piae – 2 výhry, 3. Oslany – bez výhry. Vítazný tím: I. Bujnová, D. Ďurianová, V. Martišková, L. némethyová, P. novotná, R. píšová, D. plachá.

Výsledky – futbal: Bartolomej – BPK Bojnice 3:1 (3:1), góly: E. Dalmady3 (1 z 11-ky) - R. Ziman.BPK Bojnice – Scholae Piae 1 :6 (0:3, góly: A. ziman – P.gendiar 4, P. Santoris, M. tatranský. Scholae Piae – Bartolomej0:1 (0:1), gól dal J. Orlík. Hralo sa v každom zápase 2 krát 30 minút.

Poradie: 1. Bartolomej – 6 bodov, Scholae Piae – 3 body, 3. Bojnice – 0 bodov.

Vítazný tímL. Strapko (brankár), E. Dalmady, J. Dalmady D. Greguš, J HalaškaP. Kohút, D. Krakovik, K. Kulich, M. Kubáčka, L. Martiška, M. Martiška, F. Orság P. Slezák, D. Zima, kaplán Norbert

V sobotu večer 23. 9. 1999 a v nedel'u 24. 9. 1999 budú pri všetkých svätych omšiach zbierky na misie. Každý môže prispieť podľa svojich možností a tak napíňať druhý hlavný Boží zákon: "Milovať budeš blízkeho svojho ako seba samého"

ŠTEDRÍ DARCOVIA NA NOVÝ KOSTOL:

Vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať 36 darcom, ktorí v čase od **18. 6. – 6. 9. 1999** prispeli na nový kostol na sídlisku Zapotôčky v Prievidzi poštovými poukážkami, predtlačou, alebo priamo zo svojho účtu celkovou sumou **90 155,- Sk.**

21.6.	Bohuznáma	200,-	Sk	22.7.	Bohuznáma	200,-	Sk
24.6.	M.Ž.	200,-	Sk	22.7.	Bohuznámy	1000,-Sk	
29.6.	Bohuznáma	1000,-	Sk	27.7.	Bohuznáma	12 000,-Sk	
6.7.	Bohuznáma rodina	300,-	Sk	27.7.	Bohuznámy	200,-	Sk
6.7.	Bohuznámy	200,-	Sk	30.7.	Bohuznáma	1000,-Sk	
6.7.	Bohuznáma	1000,-Sk		2.8.	Bohuznáma	200,-	Sk
9.7.	Bohuznáma firma	50 000,-Sk		2.8.	Bohuznámy	500,-	Sk
7.7	Bohuznáma	1000,-Sk		9.8.	Bohuznámy	1000,-Sk	
7.7.	Bohuznáma	1000,-Sk		9.8.	Bohuznámy	1000,-Sk	
8.7.	Z	100,-	Sk	12.8.	Bohuznámy	500,-	Sk
8.7.	P.M.	500,-	Sk	23.8.	Bohuznáma	1300,-Sk	
16.7.	K.S.	905,-	Sk	23.8.	Alojz Kebásek	150,-	Sk
13.7.	Bohuznáma	200,-	Sk	26.8.	Bohuznámy	100,-	Sk
14.7.	A.B.	1000,-Sk		30.8.	Miestny odbor		
15.7.	Bohuznáma	200,-	Sk		Matica Slovenskej	5000,-Sk	
17.7.	Rodina R	2000,-Sk		31.8.	D.M.	2000,-Sk	
19.7.	Bohuznáma	1000,-Sk		3.9.	Bohuznáma	2000,-Sk	
26.7.	Bohuznáma	500,-	Sk	6.9.	F.P.	500,-	Sk
20.7.	Ján Olejár	200,-	Sk				

V roku 1998 spolu 310 darcov prispelo sumou 367 512,- Sk. V tomto roku doteraz 122 darcov sumou 256 570,- Sk. Prosíme vás, ktorí ste ešte nikdy neprispeli poštovou poukážkou, ktorú ste v júlovom čísle Bartolomeja dostali, aby ste ju vyplnili a podľa svojich finančných možností poslali akúkoľvek sumu.

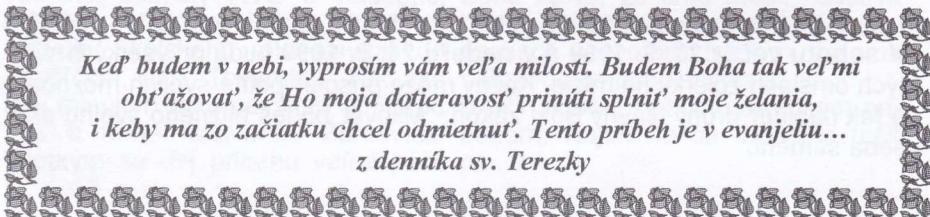
Po všetkých potrebných prípravných práciach sme už dostali stavebné povolenie na stavbu "Pastoračné centrum s kostolom sv. Terézie z Lisieux".

Za to patrí vďaka Bohu a všetkým, ktorí sa o to akýmkoľvek spôsobom pričinili. Teraz po výbere firmy je už potrebné dohodnúť presný harmonogram práce a podpísať zmluvu o cene za vykonané práce.

Po posviacke pozemku a základného kameňa otcom biskupom by sme hneď radi urobili prekládky inžinierskych sietí a urobili základy pod stavbu.

Preto vás úprimne prosíme o modlitby, aby na orodovanie sv. Terézie z Lisieux celá stavba mohla plynulo napredovať.

Vaši Ján Bednár, dekan a Libor Straka, administrátor

*Ked' budem v nebi, vyprosim vám veľ'a milostí. Budem Boha tak veľ'mi
obť'ažovať', že Ho moja dotieravosť priníti splniť' moje želania,
i keby ma zo začiatku chcel odmietnuť'. Tento príbeh je v evanjeliu...*

z denníka sv. Terezky

KRESŤANSKÉ AFORIZMY

KRST: Krst vodou nie je pre toho, kto sa už topí, ale pre toho, kto sa už do stal na druhý breh.

KRÍŽ: Život bez Krista je kríž. Život s Kristom je Kristov kríž.

KLAMSTVO: Deliť klamstvo na malé a veľké je príliš riskantné, lebo veliké klam stvo prezrádi mnoho malých a zase malé klamstvá pripravia jedno veľké klamstvo.

LUXUS: Niektorí kresťania si na zemi vystavali také luxusné bývanie, že sa im možno ani nebude chcieť, keď sa budú musieť stiahovať do neba.

MANŽELSTVO: Manželstvo tvoria dvaja – muž a žena. Šťastné manželstvo však tvoria traja – manžel, manželka a Boh.

MIER: Ľudia túžia po mieri od tej doby, kedy začali bojovať najprv s Bohom, potom už medzi sebou.

Emil Ocháč

TAJNIČKA:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Myšlienka, ktorá odznela na duchovnej obnove v júli: "Nás Pán neustále vychádza na cestu a vyzerá, či sa nevracia". - dokončenie v tajničke

- 1.- príchod domov, 2.- Taliansko po česky, 3.- kostol, cirkev po grécky (pomôcka),
- 4.- kto je kamarátsky, 5.- svätá...z Lisieux, 6.- čaká, 7.- keď sme dobrí, všetci z nás majú ..., 8.- majúce zelenú farbu (odzadu), 9.- lepí sa na pohľadnicu, 10.- plod jablone, 11.- Eva krajšie, 12.- zabávať sa hrou, 13.- malá ovca, 14.- vyrobené z dreva,
- 15.- zaoberá sa ekonómiou, 16.- naše krajské mesto, 17.- aká je zemina zo samého ľlu?, pomôcka - EKLISIA

výherkyňa z augustového čísla: Majka Rohová, Vnútorná 6/1, Pa
výherca zo septembrového čísla: Filip Tunáček, Piaristické gymn. Pa

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. Redakčný kruh vedie Ing. Katarína Thomayová, zástupca šéfredaktora Ing. Jana Hubová. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Grafické spracovanie: Mária Melicherčíková. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciame.

DO KVITICKY POLEMÝCH KVETÍN

(k biskupskej vysviacke Mons. ThDr. Tomáša Galisa)

Ked augustové vetry
prihnali z Ríma správu,
aj starohorským zvonom
sa rozbúchali srdcia,
že Pán si – tak jak vždycky –
vývolil chvíľu pravú
a pastiera hned poslal
k už roztrateným ovciam.

Ovečky, veru,
ozaj rozplaší kdečo raz-dva
a časy nie sú práve pokojné
pod Tatrami;
nestačí jeden človek čeliť zlu
ako hradba,
nuž hladá pomoc
hájiť si stáda i vatrami.

Zapálili sme takto
tých vatier neúrekom,
bý odstrašili vlkov,
čo obchádzali ovčín;
no zbytočných strát
dosť bolo kvôli priekom,
bárs výskytol sa zavše
nejeden krásny počin.

Ale ak Pán nestavia dom či stan,
je márny čin
každého staviteľa
a márna každá snaha
ozvučiť priestor hudbou,
háj sladkým spevom vtáčim;
daromne človek hriešny
kradmo po hviezdach siaha.

Ty si však dostal do rúk štafetu –
faklu lásky;
s ľhou môžeš tu i hore
zapaľovať ohne
a v svetle Božej pravdy
postrihať z tváří masku
takým, čo žili hriešne,
a tvárilis sa zbožne.

I virga pastoralis
ti vlastným právom patrí.
Ved' nielen zahnať škodnú
a brániť ovce treba,
lež aj oprieť mocne;
strmé sú naše Tatry,
pod nimi grapy tvrdé –
ťažko sa dožiť chleba.

Infula biela, zlatá
má zdobiť čelo múdre,
Pokrývať hlavu,
ktorá sa v pokore vie skloniť
Aj pred rukou,
čo chce ťa po lící zlostne udriēť.
len pozri na pektorál,
či možno pýšne chodiť!

Ten, komu si sa navždy
do knázskej služby oddal,
chce tvoju vernosť Cirkvi
prsteňom lásku stvrdiť.
A Cirkev – tá je svätá,
najväčšej chvály hodna,
krásna a cudná;
ona sa chce len čnosťou hrdiť.

A oké čnosti že to tak vyzdvihol
jej Ženích?
Chudobu, jednoduchosť, čistotu.
Nuž zo srdca
Ti otče, môžeme želať –
sa pridŕžiaj len ich,
Bo chut po sláve, moci
aj katedrály zrúca.

Tak zvučte chrámom
skôr prosby ako plesy,
Nech Kristov posol svetlo
aj pokoj dušiam nosí
Vždy s múdrou radou,
ako sa detsky tešíť,
Ked prichádza k nám veľkňaz
nie pompézne, lež bosý.